

Petr Markvart: Poslední Macronovo tango v Pau

- CZ24 News | 6. září 2023

Dne 13. ledna 2020 se v gaskoňské metropoli sešly hlavy států zemí západoafrického Sahelu G5, které tam svolal prezident Macron. To byl poslední případ, kdy ještě mohl takhle pánovitě máchat rukou a určovat, kde má kdo stát na společné fotografii, kterou jsem nazval “posledním tangem v Pau”.

Už 18. srpna téhož roku byl v Mali svržen prezident Ibrahim Boubacar Keita (na fotografii před řadou nastoupených prezidentů je tím, kterému Macron určuje místo). Následný převrat, který proběhl 24. května 2021 pak definitivně ukončil působení Francouzů v zemi.

Potom přišla tsunami roku 2021.

Dne 31. března proběhl v Nigeru (tehdejší prezident Issoufou vpravo od Marcona v červené čepičce) první pokus o vojenský převrat. Ten se ještě podařilo odvrátit a inaugurovat nově zvoleného prezidenta Bazouma, kterého definitivně odstranili vojáci letošního 26. července.

Potom byl 20. dubna 2021 v jakési přestřelce zastřelen prezident Čadu Idriss Déby Itno (třetí vpravo od Marcona), který zemi vládl 31 let. Moci se uchopil jeho syn Mahamat, který dočasně suspendoval činnost politických stran a rozpustil Parlament.

Dne 5. září 2021 došlo potom k převratu i v Guineji, která sice není členem zemí G5 Sahel, avšak i přesto byl její dlouholetý prezident Alpha Condé (není na fotografii) svržen dalším důstojníkem speciálních sil, plukovníkem Mamady Doumbouyou, vycvičeným Francouzi a Američany, jehož manželkou je bývalá příslušnice francouzského četnictva.

23. ledna 2022 proběhl první převrat v Burkině Faso, který svrhl prezidenta Rocha Kaboré (vlevo of Marcona). Nový vojenský vládce však nebyl v de-francouzaci země dostatečně důsledný a tak 30. září 2022 smetl i jeho další převrat, vedený mladými důstojníky na čele s kapitánem speciálních sil Ibrahimem Traoré.

Těsně poté, 1. února 2022 proběhl neúspěšný pokus o puč i v Guineji Bissau, další členské zemi ECOWAS.

Nakonec pak 30. srpna 2023 ukončili vojáci 56 let trvající vládu rodiny Bongo v Gabonu. V zemi o jejíž absolutní loyaltě Francii nikdy nikdo nepochyboval. Až do nedávna.

Z afrických hlav států na fotografii z Pau je tedy doposud prezidentem Mauritánie pouze Mohamed Ould Ghazouani (druhý vpravo od Marcona), a to jenom proto, že v jedné z posledních zemí, praktikujících dosud otrokářství, vládne opravdu železnou rukou.

Pýcha země galského kohouta, “Francafrique”, dílo Jacquese Koch-Foccarta, je definitivně mrtvá. A je to tak správně.

ZDROJ: FB Petr Markvart